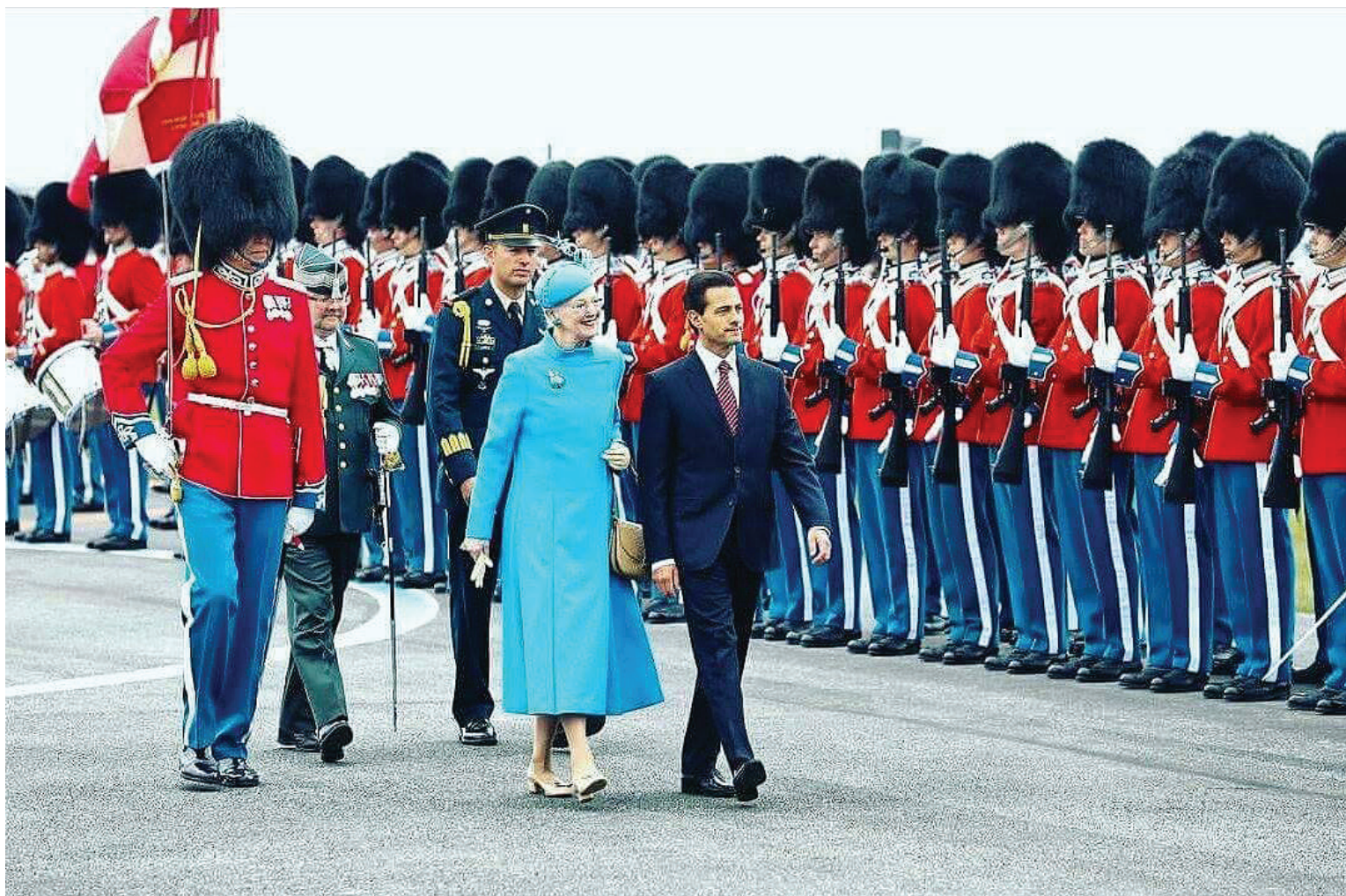

Tað er nakað heilt serligt at verða partur av kongaligu lívverjuni. Tað er ikki hvør sum helst, ið hevur prøvað tað, og talan er um eina umleið 350 ára gamla siðvenju, ið man verður partur av

Seinni settu tær seg í samband við okkum og vit fóru ein túr út í býin saman, sigur Pauli Sørmark.

Tað kom eisini fyrri, at Pauli Sørmark hoyrði sítt móðurmál, tá hann var á varðhaldi.

– Vit sluppu ikki at tosa við fólk uttan so, at tey spurdu okkum okkurt ávíst. Men um eg hoyrði onkran tosa føroyskt, so teskaði eg vanliga líka, at eg eisini eri føroyingur, greiðir Pauli Sørmark frá.

Kendur um alt ríkið

Meðan Pauli Sørmark var undir venjing, varð skipað fyri eini finari veitslu, Blá Fest, ið skuldi hátíðarhalda, at hermenninir høvdu megnað venjingina, og gjørdust kongaligar lívverjar. Í innbjóðingini til veitsluna stóð, at hon var til Paula pluss ein aftrat.

Nú vóru góð ráð dýr, tí harða venjingin hevði gjørt, at Pauli Sørmark einki sosialt lív hevði havt í Danmark.

– Eg hevði hug at royna nakað

øðrvísi, so ein vinmaður skrivaði ein tekst fyri meg, ið eg legði út á Facebook. Tað var, at eg manglaði eina gentu at taka við til hesa veitsluna, og um tað var nakar, ið var sinna at koma við, so kundi viðkomandi skriva til mín, greiðir Pauli Sørmark frá.

Einasta kravið var, at gentan hevði ein gallakjola og ein cocktailkjola, ið hon kundi lata seg í út á kvøldið, og vóru møguligir umsóknarar bidnar um at senda ein stuttan tekst um seg sjálvi og siga hví júst viðkomandi skuldi sleppa við.

– Tá eg hevði lagt tekstin út á mína Facebook-vangamynd, bað eg teir tíggu, ið búðu í sama rúmi sum eg, at deila tað víðari. Teir so gjørdur, men lítið visti eg, at tað fór so víða um.

Pauli Sørmark gjørdist nevniliga landskendur um alt Danmark. Serstaka Facebook-kontaktlýsingin ferðaðist víða um.

– Tá fólk á hernaðarstöðini fingur tað at vita byrjaðu tey at deila hana, og áðrenn eg visti av, høvdu meira enn 1.000 fólk deilt

hana, umframt at føroyskir og danskir miðlar vístu søguni ans. At enda høvdu umleið 6.000 fólk deilt mína lýsing, sigur Pauli Sørmark.

Serstaka kontaktlýsingin hjá unga hósvikinginum virkaði eisini.

– Umleið 300 gentur skrivaðu til mín og vildu sleppa við til veitsluna. Eg valdi so eina gentu úr Keypmannahavn, ið var millum tær fyrstu at skriva, og slapp hon við mær til veitsluna, sigur Pauli Sørmark.

Ein serlig genta

Lítið visti Pauli Sørmark tó av, at kontaktlýsingin var byrjanin til nakað nógv størri. Tí millum tær 300 genturnar, ið vístu áhuga, so vóru eisini nakrar føroyskar, ið skrivaðu.

– Tað var ein genta, ið skrivaði til mín, tí hennara vinkonur argaðu hana við, at hon ikki tordi skriva. Men tað tordi hon, og skjótt byrjaðu vit at skriva regluliga saman. Hetta var í februar, og samskipti vaks í vavi sum við nærkaðust summarinum, og vit byrjaðu at tosa saman í telefon og skriva brøv

til hvønn annan.

Í august var tíðin hjá Paula Sørmark í herurinliðug, og fekk hann møguleikan at fara heim í trýggjar vikur summarferiu. Tær vikurnar broyttu framtíðarætlanirnar hjá unga hermanninginum.

– Eg ætlaði mær avstað aftur, men hevði avtalað við Sára, at um hon bíðaði eftir mær, so skuldu vit mótast í august. Vit so gjørdur, og fullu beinanvegin fyri hvørjum øðrum. Eg avgjórði ikki at fara niður aftur, og tveir mánaðir seinni fór eg á knæ og spurdi hana, um hon vildi verða mín. Hon segði ja, sigur ein fegin Pauli Sørmark.

Spurdur um hann nakrantíð angrar, at hann gjórði so skjótt av, og slepti sínum framtíðardreymum, er Pauli Sørmark skjótur at svara.

– Slett ikki. Sára er tann rætta fyrri meg, og eg hevði einki at missa, so eg fór bara á knæ og gav henni ein ring. Tað einasta hon hevur sagt er, at hon ikki vil hoyra nakað um hasa kontaktlýsingina, veitsluna og donsku gentuna, sigur Pauli Sørmark flennandi.

Herurin dregur

Eftir at Pauli Sørmark kom heim aftur til Føroyar byrjaði hann á Handilsskúlanum á Glasi. Hóast hann er glaður fyri at vera aftur í Føroyum, so dregur gamalt lívið í hann.

– Eg ætlaði at fara og útbúgva meg víðari í herinum, og tann ætlanin er ikki slept enn. Tað inniber tó, at eg møguliga má í kríggj, greiðir Pauli Sørmark frá.

At Pauli Sørmark ætlar sær avstað kemur ikki óvæntað á damuna, ið stuðlar honum. Verri er tó við øðrum familjulimum.

– Daman og systur mín stuðlar mær hundrað prosent, men foreldrin vilja ikki hoyra talan um, at eg møguliga verður sendur út í kríggj. Men tað er so ósannlíkt at tað hendir, at eg vænti, at eg klári at sannføra foreldrin um, at tað ikki er so vandamikið, sigur Pauli Sørmark.

HALLUR@SOSIALURIN.FO

Tá hevur man lagt so nógv arbeiðið í taskuna, at man byrjar at fara við henni, eins og hon er tín fyrsta dama